

Fermân

– Ayşe GÖZELEL · 27 Şubat 2009

Her güne farklı doğan çapkın güneş,
Tavlanın şanslı düşeşi
Yağmurun ilaydası,
Sevdânın tınısı,
Yüreğimden sevdâlar uçurdum güvercinler sırtında,
Acılarla baş başa verip,
Kadehler tokuşturdum şerefine,
Kaç kez söz verdim göz pınarlarıma,
Ama yine yenik düştüm aşkın bamteline...
Işığından feyiz alıp,ufuk açtım her güne.
Huzur buldum senli hayat sahnemde!
Gönüllü kervanlar tuttum hisli gönüllere,
Aşkın mâtemini pembeye çevirdim...
Gökkuşağı oldu şimdi tüm renklerim!
Artık beyaz kelebek değilim..
Şimdi bir yediveren çiçeğiyim,
Acıyı içine akıtıp,toprağa neşe saçan,
Her demde filizlenip,dillere beste yapan.
Aşk burcum rüzgâra direniyor,
Hedef gene karavana...
Gönlümün kifâyeti sana yetmiyor,
Şarkılar biteviye,sokaklar sana çıkıyor.
Şimdi fermânımsın!...
Kahreden zamanın,
Rakseden ayanın,
Gülmeyen notanın,
CANINA OKUYACAĞIIIIIM!